

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817206935
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8817206935.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1.O. D., E.: XX.XX.XXXX, J. I. D. Z., J. Č. E.A. S. XXXX/XXX, K. E. J., 2. U. D., J. I. D. Z., J. Č. E.A. S. XXXX/XXX, K. E. J. o zaplatenie 8303,89 eur s prísl. takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 2200 eur.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3058,78 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5458,78 eur od 3.7.2017 do 23.7.2018, zo sumy 4958,78 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, zo sumy 4458,78 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, zo sumy 4058,78 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, zo sumy 3758,78 eur od 10.11.2018 do 27.12.2018, zo sumy 3258,78 eur od 28.12.2018 do 1.2.2019, zo sumy 3058,78 eur od 2.2.2019 až do zaplatenia, a to všetko im povoľuje uhradiť v 200-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

Žalobcovi priznáva proti žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 8303.89 eur spolu s nezaplatenými úrokmi v sume 272,32 eur, úrokmi z omeškania vo výške 3,31 eur, úrokom vo výške 9,90% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 8303,89 eur od 23.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 272,32 eur od 23.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.09.2014 uzatvoril žalobca so žalovanými Úverovú zmluvu č.155537 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 10.000,- eur. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje Zmluva v bode 1.2. v spojení s bodom 2.5.3 OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a

termíny splátok istiny ai úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, toľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalobca zároveň poukázal aj na aktuálnu judikatúru, konkrétne na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.2.2017, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/68/2017-46 zo dňa 28.2.2017 a č.k. 6Co/84/2017-57 zo dňa 28.3.2017, v súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Biróová. Žalobca upriamuje pozornosť súdu aj na Informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, ktorá je zverejnená na internetovej stránke NBS. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 22.06.2017 v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 19.04.2017. V súlade s čl. 19 bod 19.8 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s. sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručení: dňom jej prevzatia alebo odmietnutia jej prevzatia, pokiaľ sa doručuje osobne alebo kuriérom; tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku; vytlačením správy o odoslaní, ak bola zaslaná prostredníctvom faxu; odoslaním, ak bola zaslaná prostredníctvom elektronickej pošty (emailom) alebo prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS). Pohľadávka žalobcu voči žalovaným ku dňu predčasného zosplatenia pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 8303,89 eur, úrokov 272,32 eur, úrokov z omeškania 3,31 eur, poplatkov 60 eur. Žalovaní po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnili žiadnu úhradu. Žalobca ohľadne úroku z omeškania zo zmluvných úrokov odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2008 sp.zn. 4Cob/62/2007 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici čk. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017. V uvedenom žalobca odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017. K vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo aj k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatení dlhu sa jasne vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Českej republiky rozhodnutí č. k. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014.

2. Žalovaní v 1. a 2. rade uviedli, že sú ochotní dlžnú sumu uhradiť v splátkach najviac po 200,- eur vzhľadom k majetkovým pomerom žalovaných.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to úverovou zmluvou č. 155537 zo dňa 12.09.2014, opakovaním upozornením zo dňa 19.04.2017, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia a po predčasnom zosplatení, Stavom omeškaných splátok a Prepočtom zmluvných úrokov, Prepočtom úrokov z omeškania, Výzvou na predčasné splatenie úveru z 22.06.2017, Opakovaným upozornením z 19.04.2017, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 20.05.2014, Obchodnými podmienkami účinnými od 30.5.2014, Sadzobníkom poplatkov účinným od 01.01.2017, Obchodnými podmienkami účinnými od 15.08.2016, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.7.2017, vyjadrením žalobcu zo dňa 24.08.2017, výpisom z účtu žalovaného v 1. rade za obdobie od 12.09.2014 do 31.12.2014, Potvrdeniami o vklade v hotovosti predloženými žalovanou v 2. rade z 9.11.2018, z 27.8.2018, z 23.7.2018 a zo 4.10.2018, podaním žalobcu zo dňa 21.11.2018 spolu s kópiami obálok s doručenkami, písomným vyjadrením žalobcu z 29.1.2019 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca ako banka a žalovaní ako klienti uzavreli dňa 12.09.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovaným bol poskytnutý úver za nasledovných podmienok: výška úveru 10

000 eur, úroková sadzba 9,9 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 500 eur, poplatok za poistenie 3,22 eur mesačne, výška mesačnej splátky 131,60 eur, splatnosť 1. splátky 22.09.2014, počet splátok 120, deň splatnosti 20. deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť 20.8.2024, RPMN 11,91%, priemerná RPMN 10,86%, celková čiastka na zaplatenie 16 292 eur.

5. Žalobca ďalej súdu predložil „Opakované upozornenie“ zo dňa 19.04.2017 adresované žalovaným, ktorým sú vyzývaní k úhrade omeškanej sumy 140,82 eur najneskôr do 24.04.2017 s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru.

6. Žalobca tiež súdu predložil „Výzvu na predčasné splatenie úveru“ zo dňa 22.06.2017, v ktorom žiadal žalovaných uhradiť sumu 8639,52 eur do 02.07.2017. Podľa predložených kópií obálok s doručenkami, žalovaní poštové zásielky s výzvami na mimoriadne zosplatenie úveru neprevzali v odbernej lehote, pričom na pošte ostali uložené dňa 26.6.2017.

7. Žalobca v podaní zo dňa 24.08.2017 uviedol, že žalovanému bol dňa 12.9.2014 poskytnutý úver vo výške 10.000,- eur. Z výpisu účtu žalovaného vyplýva pripísanie finančným prostriedkov na tento účet v sume zníženej o poplatok za poskytnutie úveru 500,- eur. Do dátumu zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 1696,11 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 8303,89 eur (poskytnutá suma 10 000,- eur - splátky istiny 1696,11 EUR = 8303,89 eur). Žalobca súdu spolu so žalobou predložil prehľad splácania, z ktorého je zrejmá celková suma splátky, dátum splátky a aká suma bola započítaná na úrok, aká na istinu, na poisťné. Po zosplatení žalovaný nevykonal žiadne ďalšie úhrady. Pokiaľ ide o zápočet jednotlivých úhrad na istinu a úroky, pridržoval sa žalobca svojej žaloby a predloženého prehľadu splácania, z ktorého je zrejmý spôsob amortizácie úveru. Nezaplatené úroky v sume 272,32 eur predstavujú podľa žalobcu dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy bod 1.2., ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru. Úroková sadza vo výške 9,9 % ročne vyplýva zo Zmluvy. Vyčíslený úrok je nakumulovaný nezaplatený úrok z nezaplatených splátok do dátumu predčasného zosplatenia úveru. Zmluvný úrok je vypočítaný nasledovne: Úročená splátka (t.j. nezaplatená časť istiny za daný mesiac) x počet dní do dátumu úhrady časti istiny x denný úrok v %. Nezaplatené úroky z omeškania sú v sume 3,31 eur., pričom každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne. Úrok z omeškania bol podľa žalobcu i dohodnutý v Zmluve v bode 1.2 v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Úroky z omeškania sú nakumulované neuhradené úroky z omeškania do dátumu zosplatenia. Úrok z omeškania je podľa žalobcu vypočítaný nasledovne: Úročená splátka (tj. nezaplatená časť splátky za daný mesiac) x počet dní do jej úhrady x denný úrok v %. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok splatných dňa 20.3.2017 vo výške 125,32 eur, dňa 20.4.2017 vo výške 131,60 eur, dňa 22.5.2017 vo výške 131,60 eur a dňa 20.6.2017 vo výške 131,60 eur. Odporcovi bol poskytnutý úver, ktorý mal splácať k 20. dňu v mesiaci od 22.9.2014 do 22.8.2024 po 131,60 eur mesačne ako to vyplýva z bodu 1.2. zmluvy. Odporca sa pred zosplatením úveru k 22.6.2017 dostal do omeškania s úhradou splátok splatných k 20.3.2017, ktorú uhradil len čiastočne a splátkami splatnými k 20.4.2017, 22.5.2017 a 20.6.2017, ktoré neuhradil vôbec. Teda vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky splatnej k 20.3.2017 bol ku dňu zosplatenia 22.6.2017 v omeškaní so zaplatením tejto splátky dlhšie než 3 mesiace. Na uplatnenie práva na zosplatenie úveru navrhovateľ odporcu upozornil listom - opakovaným upozornením z 19.4.2017, teda v lehote dlhšej než 15 dní. Vzhľadom na uvedené máme za to, že zo strany navrhovateľa bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 OZ

8. Zo žalobcom predloženého výpisu z účtu a výpisu z interného bankového systému je zrejmé, že žalovanému bol dňa 12.09.2014 poskytnutý úver 9500,- eur, Z predloženej špecifikácie a prehľadu splácania o predčasného zosplatenia vyplynulo, že celkovo žalovaný uhradil sumu 1696,11 eur.

9. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní dňa 12.11.2018 predložila súdu potvrdenia o vkladoch v hotovosti pre žalobcu. Jedná sa o potvrdenie zo dňa 9.11.2018, zo dňa 27.8.2018, zo dňa 23.7.2018 a zo dňa 4.10.2018 o vklade na úverový účet v celkovej sume 1700 eur. Na pojednávaní dňa 14.02.2019 predložila súdu potvrdenie o vklade pre žalobcu. Jedná sa o potvrdenie zo dňa 01.02.2019 o vklade na úverový účet v sume 200 eur a zároveň uviedla, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom

10. Žalobca v podaní zo dňa 21.11.2018 uviedol, že trvá na tom, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Základnou rovnicou podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 z.z., ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, je: $1 + X = (1 + X)^{1/n}$ (1+X) S1.

Výpočet RPMN bankou vychádza z daného vzorca a zohľadňuje presný dátum čerpania prostriedkov z úveru, tj. dňa 12.9.2017 aj prípady, kedy dátum splátky pripadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa dátum reálnej splátky, čo môže spôsobiť nesúlad vo výpočte oproti výpočtom uvedeným prvostupňovým súdom, nakoľko kalkulačka uvádzaná súdom nezohľadňuje minimálne presný deň čerpania (keďže tento údaj sa nezadáva do výpočtu) a nie je zrejmé, či zohľadňuje dni pracovného pokoja. Rovnako podľa ktorej sa počíta RPMN v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ako jednu z premenných vyžaduje dátum čerpania úveru. keďže tento údaj súd nemal k dispozícii je zrejmé, že nemohol RPMN správne vypočítať. Žalobca uvádza, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a ide o nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje, uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo banka, ako vyplýva z vyššie uvedeného, splnila. Žalobca podotýka, že zmyslom zákona nie je bezúčelný formalizmus alebo vynucovanie náležitosti zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, a máme zato, že všetky náležitosti uvedené v zmluve boli dostatočné. Žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co/26/2017 zo dňa 27.3.2018, uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 6Co/237/2017-124 zo dňa 26.9.2018. Správnosť údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, žalobca má za to, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok (120) a výšky splátok (131,60eur) a súčtu s poplatkom za poskytnutie úveru (500eur), t.j. 16292eur. Žalobca poskytuje úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením, teda poistné nebolo povinné, a teda správne nemalo byť započítané do celkových nákladov spotrebiteľa. Povinnosť uzavrieť poistenie úveru nevyplýva zo zmluvy ani žiadneho iného dokumentu banky, nakoľko daná povinnosť neexistuje. Je len na rozhodnutí dlžníka, či poistenie uzavrie alebo nie. Žalovaní uskutočnili po podaní žaloby nasledujúce úhrady: dňa 23.07.2018 sumu 500 eur, dňa 27.08.2018 sumu 500 eur, dňa 04.10.2018 sumu 400 eur, dňa 09.11.2018 sumu 300 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 1700 eur s prísl. a navrhuje súdu v tejto časti konanie zastaviť a zaviazat' žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu : - Nezaplatená istina 6603,89 eur, úrok 272,32 eur, úroky z omeškania 3,31 eur, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6603,89 eur od 10.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 6603,89 eur od 10.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 272,32 eur od 23.6.2017 do zaplatenia a nahradit' trovy konania.

11. Žalobca v podaní zo dňa 29.1.2019 uviedol, že žalovaní uskutočnili od posledného späťvzatia žalobcu zo dňa 21.11.2018 nasledujúcu úhradu v sume 500 eur. Žalobca žiadal zaviazat' žalovaných zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 6103,89 eur, úrok 272,32 eur, úroky z omeškania 3,31 eur, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018 úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6603,89 eur od 10.11.2018 do 27.12.2018, úrok 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 6103,89 eur od 28.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 8303,89 eur od 23.6.2017 do 23.7.2018, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 7803,89 eur od 24.7.2018 do 27.8.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 7303,89 eur od 28.8.2018 do 4.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 6903,89 eur od 5.10.2018 do 9.11.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 6603,89 eur od 10.11.2018 do 27.12.2018, úrok z omeškania vo výške 5%ročne z nezaplatennej istiny 6103,89 eur od 28.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 272,32 EUR od 23.6.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

20. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

22. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

24. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa §145 ods. 2 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

27. Podaním zo dňa 21.11.2018 žalobca vzal čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 1700,- eur, ktoré uhradili žalovaní po podaní žaloby. Zároveň podaním zo dňa 29.1.2019 zobral žalobca žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 500 eur z dôvodu úhrady žalovaným po podaní žaloby. Žalovaní s čiastočným späťvzatím súhlasili resp. nevyjadrili so späťvzatím nesúhlas po oboznámení sa so späťvzatím, súd preto konanie zastavil v časti o sumy 2200,- eur.

28. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

29. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

30. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

31. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

32. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

33. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 12.09.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovaným bol poskytnutý úver za nasledovných podmienok: výška úveru 10 000 eur, úroková sadzba 9,9 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 500 eur, poplatok za poistenie 3,22 eur mesačne, výška mesačnej splátky 131,60 eur, splatnosť 1. splátky 22.09.2014, počet splátok 120, deň splatnosti 20. deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť 20.08.2024, RPMN 11,91%, priemerná RPMN 10,86%, celková čiastka na zaplatenie 16 292 eur. Žalovaní uhradili celkovo pred podaním žaloby sumu 4041,22 eur a po podaní žaloby sumu 2400,- eur.

34. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

35. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

36. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

37. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

38. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve zo dňa 12.09.2014 však nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), takéto náležitosti sú obligatónnymi, a v prípade absencie uvedených náležitostí, je potrebné považovať poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže

ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

39. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

40. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, je potrebné uviesť nasledovné:

41. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

42. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

43. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

44. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

45. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

46. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na

právnou povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

47. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovania-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>).

48. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

49. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

50. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

51. Súd poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

52. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.“

53. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

54. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

55. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.09.2015 neobsahuje údaj o splatnosti splátok, 1.splátky, iných poplatkov a konečná splatnosť úveru z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch, preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

56. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm.j) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

57. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

58. „ Súd prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017.

59. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

60. Súd v súvislosti s chýbajúcim údajom o predpokladoch pre výpočet RPMN poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/50/2017zo dňa 10. 04. 2018 v obdobnej veci: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. K údají o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací

súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ záver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm.g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“.

61. Obdobný právny názor bol vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/587/2015 zo dňa 28.09.2015, uznesení Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/651/2014 zo dňa 04.09.2014, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015, rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/69/2017 zo dňa 18.10.2017.

62. Na zdôraznenie uvedenej argumentácie súd dodáva, že v prejednávacom prípade, ak súd použije údaje pre výpočet RPMN, ktoré sú uvedené v bode 1.2. zmluvy, pri výške úveru 10000,- eur, poplatku za poskytnutie úveru 500,- eur a mesačnej splátke v sume 131,60 eur pri ich počte 120, bude údaj o RPMN predstavovať 11,72%, pričom samotná zmluva uvádza 11,91% (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>>). Zároveň podľa výpočtu prostredníctvom portálu <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>, ktorý zohľadňuje aj deň poskytnutia úveru, súd dospel k výpočtu RPMN vo výške 11,57% ročne. Uvedeným nepresnosťami a nejednoznačnosťami by sa dalo predísť, ak by žalobca v zmluve presne uviedol, ktoré údaje boli použité na výpočet RPMN.

63. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

64. V danom prípade teda nejde o spochybnenie konkrétnej výšky RPMN, iba poukázanie na absenciu osobitnej náležitosti zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a to predpokladov pre výpočet RPMN, pričom do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. V danom prípade by tak nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti (Čl. 8 a Čl. 17 základných princípov CSP) vykonávať znalecké dokazovanie pre zistenie konkrétnej výšky RPMN.

65. Uvedené výpočty však nezahŕňajú poplatok za poistenie, ktorého nezahrnutím do predpokladov pre výpočet RPMN sa bude súd zaoberať nižšie. Uvedená skutočnosť je zrejماً aj zo samotných vyjadrení žalobcu, preto takisto nie je potrebné vykonávať znalecké dokazovanie pre zistenie konkrétnej výšky RPMN. Je zrejماً, že žalobca nezahrnul poplatok za poistenie do výpočtu RPMN, ktorá skutočnosť nie je sporná. Sporným je iba to, či tento poplatok do výpočtu zahrnúť mal.

66. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

67. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 11,91 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 13,9 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitefsky-uver-rpmn-rpsn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 10 000,- eur, výšky splátky úveru 134,82 eur (131,60 eur + poplatok za poistenie 3,22 eur) pri ich počte 120 a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 500,- eur. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie ako doplnkovú službu. Zo samotného formulára úverovej zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017.

68. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/6/2017 zo dňa 14. 06. 2017 v obdobnej veci žalobcu, kde zmluva obsahovala aj povinnosť žalovaného platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,15 eur mesačne: „Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že úver, ktorý žalobca poskytol žalovanej a ktorý ona čerpala, je bezúročný a bez poplatkov, keď úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. K tomuto záveru postačuje súdom prvej inštancie zistená skutočnosť, že v zmluve o úvere, ktorú strany uzatvorili, absentuje výška celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, keďže v celkových nákladoch nie sú zahrnuté poplatky za poistenie schopnosti splácať úver, ktoré bolo stranami v zmluve dojednané. Zmluva tak neobsahuje náležitosť v zmysle § 9ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Preto bola žalovaná povinná vrátiť žalobcovi iba sumu čerpanej istiny úveru, ako o tom správne rozhodol súd prvej inštancie.

69. Zároveň súd v súvislosti s nepriznaním poplatku za poistenie poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 sp..zn. 1Co/38/2017 v obdobnej veci žalobcu.

70. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Poistenie výdavkov ako také má žalobca vopred predformulované v bode 1.2 zmluvy. Spotrebiteľ podpisom zmluvy automaticky akceptoval súbor poistenia v rozsahu „Súbor A“. Na formulári zmluvy sa nachádza iba políčko na zaškrtnutie, či spotrebiteľ spĺňa, alebo nespĺňa podmienky poistenia splácať úver. Žalobca tak nepreukázal, že išlo o dobrovoľnú doplnkovú službu, a že bez takejto doplnkovej služby, by žalovaný získal spotrebiteľský úver za ponúkaných podmienok.

71. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Úhrady žalovaných predstavovali pred podaním žaloby sumu 4041,22 eur a po podaní žaloby sumu 2400,- eur. Žalovaných tak súd zaviazal na úhradu nesplatennej istiny v sume 3058,78 eur (10.000,- eur -500 eur (poplatok za poskytnutie úveru) - 4041,22 eur (uhradené pred podaním žaloby) - 2200 eur (úhrady po podaní žaloby, v ktorej časti bolo konanie zastavené) - 200 eur (úhrada po podaní žaloby, kde nedošlo k späťvzatiu, žaloba bol síce zamietnutá, avšak procesne úspešný je v tejto časti žalobca) = 3058,78 eur). Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

72. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

73. V súvislosti so započítavaním platieb žalovaných najskôr na istinu a až následne na príslušenstvo pohľadávky súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co 39/2011, podľa ktorého ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci

kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

74. Tým, že žalovaní neuhradili dlžnú sumu riadne a včas, dostali sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

75. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručенú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručенú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

76. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď doručením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

77. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložení do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

78. Žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, zaviazal ich súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,0% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy istiny úveru. Žalobca vo výzve na predčasné splatenie úveru žiadal žalovaných uhradiť dlh do 02.07.2017. Žalovaní zásielky s výzvou neprevzali v odbernej lehote, pričom boli uložená na pošte dňa 26.6.2017, kedy sa dostali do dispozičnej sféry žalovaných. Žalovaní sa tak do omeškania dostali najneskôr 03.07.2017 súd preto žalobcovi priznal uvedený nárok od žiadaného dňa po zohľadnení jednotlivých platieb žalovaných po podaní žaloby.

79. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 3.7.2017 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,0 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5 % ročne, preto mu súd priznal tento nárok pri žiadanej sadzbe.

80. Súd na záver udáva, že napriek skutočnosti, že žalovaní na pojednávaní vyjadrili súhlas so splácaním dlžnej sumy v splátkach, neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 CSP, z ktorého vyplýva, že pokiaľ žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Žalobca sa na pojednávaní pred súdom prvej inštancie nezúčastnil, návrh na vydanie rozsudku pre uznanie nepodal, a preto neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie tak, ako to predpokladá ust. § 282 CSP. Okrem toho v prejednávanej veci sa jedná o spor spotrebiteľský, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu tak, ako to predpokladá ust. § 290 až 306 CSP a s prihliadnutím na túto zvýšenú ochranu zo strany súdu vo vzťahu k žalovanému, t.z. vo vzťahu k spotrebiteľovi z čoho vyplýva s prihliadnutím na ust. § 295 CSP, súd môže výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, preto sa vo vzťahu k spotrebiteľovi prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, pokiaľ je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (porovnaj Krajský súd Trenčín sp.zn. 5Co/244/2017 zo dňa 08. 11. 2017).

81. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené

uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25. 2. 2016).

82. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

83. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančné možnosti žalovaných, súd žalovaným povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 100,- eur mesačne. Žalovaná v 2. rade je nezamestnaná, žalovaný v 1. rade je živnostník. Bývajú v podnájme, žiadnu nehnuteľnosť nevlastnia, vlastnia iba starší osobný automobil, ktorý odkúpili za sumu 1000 eur. Pokiaľ ide o mesačné výdavky, nájom predstavuje sumu 250 eur mesačne, 40 eur za internet, uhrádzajú zdravotné poistenie v sume 120 eur mesačne. Majú vyživovaciu povinnosť k dvom deťom vo veku 15 a 17 rokov, obe sú nezaopatrované, študujú na školách. Pätnásťročná dcéra študuje na základnej škole a syn sedemnásťročný študuje na strednej škole. Obe deti však majú zdravotné problémy podľa všetkého majú deti intoleranciu na lepok. Z toho dôvodu vznikajú žalovaným zvýšené výdavky na lieky. Ide o sumu 30 až 40 eur mesačne na lieky. Sedemnásťročný syn žalovaných sa od detstva lieči na neurológii. Má chronické zdravotné problémy. Pokiaľ ide o výdavky na stravu zhruba 100 eur na jednu osobu. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

84. Vyššie uvedené skutočnosti vyplynuli aj zo žalovanými predloženého vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov strany konania.

85. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

86. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

87. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

88. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

89. Pre účely určenia pomery úspechu medzi stranami sporu súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu podania žaloby dňa 17.7.2017. Žalobca požadoval sumu 8303,89 eur, úroky vo výške 272,32 eur, úrok z omeškania 3,31 eur, úrok z úveru vo výške 9,90% zo sumy 8303,89 eur od 23.6.2017 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu 17.7.2017 predstavuje sumu 54,06 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8303,89 eur odo dňa 23.6.2017 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku 17.7.2017 predstavuje sumu 27,30 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 272,32 eur odo dňa 23.6.2017 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku 17.7.2017 predstavuje sumu 0,90 eur. Z uplatnenej sumy 8661,78 eur (ku dňu 17.7.2017) žalobcovi bolo priznaných 3058,78 eur (priznaná suma vyčíslená ku dňu 17.7.2017). Žaloba bola podaná dôvodne aj ohľadne sumy 1700 eur a 500 eur, ktorá bola uhradená po podaní žaloby a v ktorej časti došlo k zastaveniu konania, ako aj ohľade sumy 200,- eur, v ktorej časti súd

žalobu zamietol, avšak procesný úspech musel prirátať žalobcovi, nakoľko k jej úhrade došlo po podaní žaloby dňa 1.2.2019. Žalobcovi súd priznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5458,78 eur od 3.7.2017 do 17.7.2017, teda 10,47 eur. Žaloba tak bola podaná dôvodne ohľadne sumy 5469,25 eur. Žalobcov úspech tak predstavoval 63,14% ($5469,25 \times 100 : 8661,78 = 63,14\%$) a neúspech 36,86% a po odpočítaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 26,28 =26%, pričom uvedenú náhradu mu súd aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.